

ביאור בדרך אפשרי

וכשם שהוזכרה להיות הענן דבקיעת ים-סוף קודם מפטן-תורה, בן אריך להיות הענן דבקיעת הנهر קודם גלי, פנימיות התורה לעתיד-לבא. אולם, אף שבקיעת הנهر לעתיד-לבא היא באופן נעללה יותר מפרקית ים-סוף, שהרי בקיעת הנهر היא בקבנה להתגלות פנימיות התורה באופן של "אראננו נפלאות", והרי מוכן שהכהנה לגילו היותר נעללה, עליה יותר מאשר ההכהנה לגילו בדרגה נמוכה יותר, מפל-מקומות בהבאה וסתייתנית כת', לבקיעת הנهر לעתיד לבוא, עם כל מעלהה, היא על-ידי קרייתם ים-סוף, וזהו אומרו לנו נאמר בפסוק זה בכוחה ישעה "יְהִנֵּף בַּעֲשָׂר עַל הַנֶּהָר גֹּוֹ בְּאַשְׁר דָּרְתָּ לְשִׁׁירָאֵל בַּיּוֹם עַלְתָּו מִאָרֶץ מִצְּרָיִם", ומשמע שלקוריית ים-סוף יש היה על בקיעת הנהר לעתיד לבוא שאינה אלא בדומה לקריית ים-סוף, בכורב תחילה המאמר שאז בקרייתם סוף היהת היגנית כת', בנוגע לכל הענינים דלעתיד-לבא.

ויש לקשר זה עם מה שבתווב בתהלים¹²⁰ אמות הים משכיביהם משקיט שאון רעש וקול ימיים שאון גליהם גו'. והענין בזוה, דהגה "שאון צירור-עשיה. ושתיהן שמי הדעות נפלאות", מפל-מקומות בהבנה וסתייתנית כת', ענן הקנית הים וגלו, ענן על עולם התהה, שכירותם שב הם בתוכך ובהתגברותם¹²¹ אורות מוכרים, עד כדי כך שאינם מחלשים בכלם. וענינו בעבודה הרוחנית של

ביאור בדרך אפשרי

סוף הינה בשביל הכהנה למפטן-תורה, כי בפתח-תורה נבעל בטול הגורה שנור הדרשו ברוחה ד"עליונים לא ירדו לתהנותם ותחנותם לא יעלו לעליונים¹¹³, והוא עצמו מצב חדש בו הדרשו מהעלונים משפיעו למטה בתהנותם שנאמר¹¹⁴ וירד הוי על הרים ובאופן ד"אגני הפתחיל", שנאמרא¹¹⁴ וירד הוי סיני, ירידת עלונים לתהנותם וכותיב¹¹⁵ ועל הרים אמן על הרים סיני, וכותיב¹¹⁵ ואל משה אמר על הרים אל ה', עלית התהנותם על-ידי קרייתם ים-סוף, והכהנה לזה קיימה למפטן-תורה שעילידיו היה החיבור דआצילות עם בריאות-עלוניים. והכהנה לזה חיבור עליון ותחנותם קיימה על-ידי עיר-עשיה, וכבדוע שמי הדרות בזוה, דעת קרייתם ים-סוף, שעילידיו הדרה¹¹⁶ שהחברור היה מלמיטה למעלה, ודעת הדרה הדרה¹¹⁶ שהחברור דעתה העולם דआצילות העולם הדרה, וכי עליון מאובעה העולמות הרוחניים הכלליים שבו יש ביטול מוחלט לאלקותם בעריאה-איירה¹¹⁷, שהיה החיבור הן מלמיטה למיטה עשייה, העולמות שלמטה מאצלותם והן מלמיטה למעלה, כמו בפתח-תורה שבhem יש נחית מקום למציאות הנבראים. וכבדוע שמי הדרות בזוה, כיצד היה החיבור הזה בעת קרייתם ים-סוף דעתה הדרה¹¹⁶ שהחברור היה מלמיטה למעלה, להיות הענן דבקיעת הנهر קודם גלי פנימיות לאלו דבורי אלקים לאלו עולמות בריאה-איירה¹¹⁷, והן מלמיטה למעלה, כמו בפתח-תורה והן מלמיטה למעלה, כמו בפתח-תורה שבhem יש נחית מקום למציאות הנבראים. וכבדוע שמי הדרות בזוה, כיצד היה החיבור הזה בעת קרייתם ים-סוף דעתה הדרה¹¹⁶ שהחברור היה מלמיטה למעלה, להיות הענן דבקיעת הנهر קודם גלי פנימיות לאלו דבורי אלקים לאלו עולמות בריאה-איירה¹¹⁷, והן מלמיטה למעלה, כמו בפתח-תורה צירור-עשיה. ושתיהן שמי הדעות נפלאות¹¹⁸ שהחברור היה על-ידי קרייתם ים-סוף, וזהו להתגלות פנימיות התורה באופן של "אראננו צירור-עשיה. ושתיהן שמי הדעות נפלאות", מפל-מקומות בהבנה וסתייתנית כת', ענן הקנית הים וגלו, ענן על עולם התהה, שכירותם שב הם בתוכך ובהתגברותם¹¹⁸ כדברי חכמי אמות הים, שהרי כדברי גבוי כל המחלוקות בתורה "אל" דילגבי כל המחלוקות בתורה "אל" ואלו דברי אלקים סיים¹¹⁹, שהיה החיבור המשכיביהם שאון גליהם גו'. ומפטן-תורה גם או היה החיבור עלה ומטה בשני האופנים גם יחד ובענין בזוה, דהגה "שאון ימיים שאון גליהם", שהוא ענן הקנית הים וגלו, הענין על עולם התהה, שכירותם שב הם בתוכך ובהתגברותם¹²⁰ קאי על עולם התהה, שכירותם שב הם בתוכך ובהתגברותם גו'. וענינו בעבודה למיטה, כמו בפתח-תורה גם מה שכתבוב בתהלים¹²⁰ ומה שאמורים לעליונים יעלוי לעליונים.

פרשיות ח"א ע' רנה. ע' רס. שער האמונה שבהערה 15. (113) שמור פ"ב, ג. (114) יתרו יט, כ. (115) משפטים כד, א. (116) ח"ב מה, ב. (117) פ"ח שער חג המצות פ"ח. (118) שער האמונה פ"ב (פ"ד, ב. ואילך). ח"ח שם רנט, א. (119) עירובין יג, ב. וש"ג. (120) סה, ח. - המזמור שהתחילה לומר ב"א ניסן השتا- תשכ"ז (ראה סה"מ י"א ניסן ח"א ע' ואילך). (121) ראה אואה"ת (יהל אור) לתהלים עה"פ (ע' רכ).